

[Indenrigsministeren.]

havender og skyldige Beløb. De Bemærkninger, som det ærede Medlem derom har gjort, og som skal tjene til at bevise Berettigelsen af Paastanden om, at i indeværende Vinter vilde Fonden raade over 10 Mill. Kr., som vilde blive urørte, og at der oven i Købet paa Finansloven var foreslaet en Forøgelse af dette Beløb med 3,5 Mill. Kr., har derfor intet med nogen Realitet at gøre.

Flere ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem Hr. Kraft og det ærede Medlem Hr. Elmquist, har været inde paa en Omtale af Folkepensioneringsspørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. Kraft beklagede, at jeg havde opstillet visse Vilkaar for Regeringens Villighed til at fremsætte et Forslag om Folkepensionering. Det ærede Medlem sagde, at hvis disse Vilkaar skulde opfyldes, vilde et saadant Forslag ikke fremkomme i denne Konges Tid. Ja, jeg haaber, at denne Konges Tid maa blive lang. Jeg spørger nu det ærede Medlem: Hvorfor skal man nu se saa mørkt paa Sagen? Hvis Erhvervene tog de Skridt, som de alene kan tage, hvis der førtes en Prispolitik, en Udbyttepolitik og en Lønpolitik her i Landet, som alene tog Hensyn til Nødvendigheden af snarest at komme ud af Krisen og Arbejdsløsheden, vilde Maalet meget hurtigt kunne naas. Jeg henviser til Sverige, til den Hurtighed, hvormed Krisetilstanden der overvandt, og til de Midler, som der bragtes i Anvendelse. Og naar det ærede Medlems mørke Syn begrundes med Hensyn til den manglende Effektivitet i Statsmagtens Indsats paa dette Omraade, vil jeg endnu en Gang sige til det ærede Medlem, at her er det ikke Statsmagtens Indsats, som er den afgørende, den kan ikke være det; det væsentlige af, hvad Statsmagten kan gøre, er gjort, og det, der staar tilbage med Hensyn til at lette de Byrder, som det offentlige lægger paa Erhvervslevet, vil Regeringen i Overensstemmelse med, hvad Statsministeren nylig har sagt, gøre sit yderste for snarest at fjerne.

Det ærede Medlem Hr. Kraft har fremført nogle Ræsonnementer paa Grundlag af en engelsk Statistik, og det ærede Medlem var utilfreds med, at jeg havde udtalt, at man ikke uden videre kan overføre denne Statistiks Resultater paa danske Forhold. Endvidere fremførte det ærede Medlem nogle Betragtninger, som han var kommet i Besiddelse af ved en Henvendelse til Forsikringsseksperten, Dr. Jørgensen, Betragtninger, hvis Rigtighed jeg paa ingen Maade skal bestride. At aftagende Døde-

lighed og mindsket Fødselshyppighed spiller en Rolle i disse Undersøgelser, derom er der ikke den fjerneste Tvivl. Naar Alderdomssvækkelse og Død indtræder paa stedse senere Tidspunkter, er det utvivlsomt, at gennem et Aarhundrede vil Antallet af Personer, som ligger oppe over 65 Aars Alderen, øges i Forhold til Antallet af Personer paa yngre Alderstrin, sammenlignet med, hvad Tilstanden i Øjeblikket er, og at dette vil faa Indflydelse paa Forholdet mellem det Antal Personer, som har Adgang til Aldersrente, og det Antal Personer, som ikke har denne Adgang, og som derfor maa betragtes som de betalende, ja, det er udenfor al Tvivl. Men med denne senere indtrædende Alderdomssvækkelse og Død som Følge af Alder indtræder ogsaa den formindskede Arbejdsevne paa et stedse senere og senere Tidspunkt, saaledes at den vedkommende Mulighed for selv paa afgørende Maade at bidrage til sit Underhold i stigende Grad øges, og det er jo en meget lykkelig Følge af de Foranstaltninger, som har ført til de Ændringer i Levealderen, vi her taler om. Derfor kan ogsaa, efterhaanden som Tiden gaar, Aldersgrænsen for Adgang til at opnaa Aldersrente sættes op. Medens Grænsen de 60 Aar utvivlsomt var rimelig for en god Menneskealder siden, maa den siges at være ganske urimelig nu, og det var jo ogsaa et af Motiverne til, at man løftede denne Grænse ved Overgangen fra Alderdomsunderstøttelse til Aldersrente op fra 60 til 65 Aar, selv om der ogsaa var andre og meget vægtige Grunde til, at denne Ændring skete — dem har jeg imidlertid tidligere redegjort for og skal derfor ikke her komme ind paa dem.

Det ærede Medlem sagde, at der var en aftagende Bæreevne overfor de sociale Byrder. Det ærede Medlem pegede paa, at der var Udsigt til Nationalindkomstens Dalen pr. Individ her i Landet, og derfor gjaldt det om at skynde sig. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger denne Paastand. Undersøger man Nationalindkomsten her i Landet pr. Aar, f. Eks. gennem dette Aarhundrede, viser det et ganske andet Billede. Det viser en Vækst i Indkomsten, som procentvis ligger væsentlig over den procentvise Befolkningsstilvækst, og jeg finder derfor ikke i disse Tal nogen som helst Begrundelse for den Opfattelse, det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for. Jeg maa fastholde, hvad jeg tidligere har udtalt om denne Sag, at hvorledes man end vil indrette den, saa vil Præmiebetalingen komme til at betyde en